

Berki, 1893. május 3. – Budapest, 1951. október 29.

Tisztviselőcsaládból származott, apja magánalkalmazott volt. Fia a békéscsabai Rudolf Gimnáziumban érettségizett. Érdeklődése már ekkor az irodalom felé fordult; írt verseket, novellákat. A budapesti Királyi Magyar Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán kezdte egyetemi tanulmányait, óraadással, műfordítással tartotta fenn magát. Egyetemistaként végigharcolta az első világháborút; egy évet olasz hadifogságban töltött. Tanulmányait 1920-ban fejezte be, magyar nyelv- és irodalom–latin szakos tanári oklevelet szerzett. 1920–1921-ben Budapesten újságíró, Az Est című lap munkatársa. 1921-ben Békéscsabán könyvkereskedést nyitott, 1922-ben Békésmegyei Közlöny címmel saját kiadásban liberális napilapot indított. 1929-ben beválasztották a Békés vármegyei törvényhatósági bizottságba, egy év múlva a szociáldemokratákat is tömörítő megyei ellenzéki blokk, a Békés Vármegyei Törvényhatósági Ellenzéki Szövetség titkára lett. 1931-ben csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz. 1935-ben képviselőjelöltséget vállalt, de a békéscsabai választókerületben alulmaradt a NEP-jelölttel szemben. 1939-ben a harmadik lett a békéscsabai egyéni kerületben. 1935-ben Alföldi Népújság címmel ellenzéki lapot indított, amelyet 1938-ban betiltottak. 1939-től az FKGP Országos Választmányának és Intézőbizottságának tagja. 1944 szeptemberétől bujkálni kényszerült. Békéscsaba felszabadítása után, 1944. október 9-től a városi ideiglenes vezetőtanács tagja. 11-én újraindította lapját, az Alföldi Népújságot. 1944. december elejéig, a katonai hatóságok felkérésére a II. Ukrán Front magyar nyelvű katonai újságának szerkesztője volt. 1944. december 14-től, mint az Ideiglenes Nemzetgyűlés előkészítő bizottságának tagja, tevékenyen közreműködött az új törvényhozás létrehozásában. Békéscsaba küldötteként december 17-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1944. december 22-től 1947. május 31-ig külügyminiszteri posztot töltött be az Ideiglenes Nemzeti Kormányban, majd Tildy Zoltán, illetve Nagy Ferenc kabinetjében. December 20-án bekerült az FKGP Debrecenben megalakult ideiglenes országos vezetőségébe, 1945. augusztus 20-tól az FKGP Politikai Bizottságának tagja. 1945. november 4-től haláláig az FKGP Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei listáján nemzetgyűlési, illetve a Magyar Függetlenségi Népfront Szolnok megyei listájáról megválasztott országgyűlési képviselő. 1945. november 4-e után bekerült a parlament politikai bizottságába is. Az 1946. évi párizsi békekonferencián a magyar delegáció vezetője volt, ő ismertette a plenáris ülésen a magyar kormány álláspontját; 1947. február 10-én Magyarország nevében aláírta a magyar békeszerződést. 1947. április 23-tól a Dunavölgyi Agrártudományi Bizottság elnöke, emellett 1947. augusztus 12-től haláláig a Pénzügyi Központ elnöki tisztét töltötte be. 1947. szeptember 12-től a Független Kisgazdapárt főtitkára. 1948. január 16-án tagja lett a Magyar Nemzeti Bank Főtanácsának. 1948. július 23-án kinevezték az FKGP Gazdaságpolitikai Tanácsa elnökévé; december 8-tól a párt ötfős tagrevíziós bizottságának munkájában is részt vett.